

הצגת השבוע

★ **הכתולה מרומא** של בנימין גלאי (בתיאטרון הקאמרי) היא הצגה שהושקעו בה מאמצים כה רבים ובלתי מוצדקים. כדי להשמיע מיספר בדיחות קולעות והברקות לשוניות העשויות לעורר התפעלות מצד חובבי השפה העברית, אין צורך להעלות מחזה שאיננו מחזה. על נושא

רווח, יצחק ונאמן ב"הכתולה מרומא"

ועניין שכיום, בעידן היצירות הפסיכודליות, ניראים ככאלו שאבד עליהם הכלח. האמנות המודרנית כבר לא עושה היום רושם על אף אחד, והשוואת אמנות העבר, לגברת זקנה המובלת למקום מנוחה האחרון מעוררת גיחוך. **שמעון בר** בתפקיד של הצייר המתלבט, קרלו, לא מצליח לעורר אימון, וזאת בעיקר בשל טקסט בלתי משכנע. **זאב רווח** משעשע כהומוסקסואליסט. עוזרים לו הפיאה הבלונדינית של **שושנה זינגר** והמכנסים האדומות של **טובה קליינר סרן**. מבין הנשים בולטת **ברכה נאמן** המזכירה בהופעתה ובתנועותיה כוכביות זוהר, מתקופת הסרט האילם. **ליהודה פוקס** כמפייטו, אין הרבה מה לעשות, אך הוא עושה זאת באלגנטיות ובנסיון מיקצועי.

מחזה כמו של גלאי, היה צריך לביים בפאסט-מואושן לא בסלואר-מואושן, כמו שעשה **גרשון פלוטקין**. המחזה של גלאי בנוי על מילים, מילים, מילים ורק פילפל בתחת של השחקנים, עשוי אולי לרז את הקצב ולעורר את הקהל.

להחמיק את משחקם. **אהרון מוסקין** ו-**איציק רחמימוב**. שני המערכונים (שירת הברבור מאת צ'כוב, ויואי מאת או'ניל) עוסקים באנשים שוקעים. כראשון הגיבור הוא שחקן מודקו, (מסקין מצייין) ובשני איציק רחמימוב מתמודד כהצלחה, עם דמותו של מהמריסוסים מער רר החמים. בימויו של **אמנון מוסקין** קורקטי.

תערובות

*** תערובה רטרופסקטיבית (כ־120 סלילים ו־60 רישומים) של הפסלת **חנה אורלוף** (1888—1968) מוצגת בימים אלה במוזיאון הלנה רובינשטיין בתל-אביב. זהו אוסף בלתי-שגורתי של יצירות בסיגנון אישי מובהק, מרהיב כיופיו. עמקתיהמי

הצגת השבוע

★★ **המרפסת** (בתיאטרון העירוני בחיפה), הוא אחד המחזות המעניינים והנועזים שנכתבו במאה, ודווקא (קרי: כמובן) עליידי **ז'אן ג'נה**, עבריין מועד וסוטה מ'ן, שאמנים כמו ז'אן קוקטו ו-סארטאר פשוטו עילו את חסותם והשיגו עבורו חנינה.

בבית הבושת (המכונה **המרפסת הגדולה**) של אירמה, מוצאים מפלט לקוחות המחפשים כאן מלבד היתנוגות הנופניים אף הגשמת אש-ליותיהם. הם הופכים לשעה קלה, בעזרת האביזרים המסופקים להם, לשופט, בישוף, או נגרל, לא מפ' ריע להם בכך המרד המתחולל ב' חץ ושהדייו מורגשים בפנים בית הפנישות.

אי אפשר לוקר על הבמאי **ליי אונרד שך** שהוא האיש המתאים ביותר לביים הצגה של ג'נה בארץ. הבימוי שלו חסר הברקות לחלוטין. חיזור, יכש, משעמם, חסר-תחבולות ובלוי כל הומזר. לא עוזרים לבמאי השחקנים שהועמדו לרשותו עליידי תיאטרוננו של אבא חושי. כימעט איש מהם אינו מתאים לתפקידו. מלבד **ליאה קניג** (שח' קנית מצויינת העושה מאמצים כנים להתמודד עם דמותה המורכבת של אירמה — המלכה) ו**יופכ שילוח** (שחקן צעיר; מוכשר מאוד, כתלוי, מעובדי "המוסד") ניראים מסכנים בנגידים המסוגננים שהכין למענם הצייר **אלי סיני**; שתיכונן תפאורה הרבה פחות מוצלחת. כימעט לא מרגישים שהתפאורה המסורבלת משתנה לסירוגין, זשעלילת המחזה עוברת מקובה אחת לקובה אחרת שבבית הבושת.

"אשה יושבת" של אורלוף

בט בעיצוב היצירות, מקוריות כישרונה וסיגנונה עשו את חנה אורלוף, בצדק, לאחת הפסלות הסוליות של זמננו. מרשימים במיוחד ססלי הגשמים והילדים אשר את הרוך שלהם כה היטיבה הפסלת להביע בשפע של ליריזום.

★ את תערובת המחאה של **רפי לביא** נגד שיטת הפירסומת ניתן לראות ב' גלריה גורדון בתל-אביב.

★ מתאה מסוג אחר לחלוטין מציג **אנדרה זרלון** במוזיאון לאמנות חדישה בחיפה, כפי שניתן ללמוד משם תערובות: גורלו של אדם.

Agfa

צלם במרט הצבעוני בעל החסכה הכפולה

Agfacolor

CNS SPECIAL

לתמונות בצבעים טבעיים וזוהרים.

לכל סוגי המצלמות

פרסום אדמון בע"מ

את הספר הגדול ביותר של השנה אי אפשר לקרא

שמו "הסוד של סנטה ויטוריה" — והוא איננו קיים בעברית. "ניריוק טיימס" כתב עליו: "את הופעתו יש לחגוג בתרועות שמחה, בהנפת דגלים, בחגיגות-המון ברחובות. לא תוכל לעמוד בפני ספר זה. הוא שוקק עליצות וחכמה, קולח צחוק, פועם בחדות-חיים אמיתית". "טיימס" תיאר אותו כ"מקור תענוג עצום", ואילו "סאנדי אקספרס" כ"רומאן-ענק חשקני, עליו ועצוב כאחד".

אך "הסוד של סנטה ויטוריה", כאמור, לא הופיע כלל בעברית! למרבה המזל, הרומאן הגדול ביותר של השנה כבר תורגם וייצא בקרוב לאור בהוצאת "לדור".

קצת סבלנות, רבותי. הסוד של סנטה ויטוריה יודע גם לכם.

שינוי כתובת

מנוי המבקש לשנות את כתובתו מתבקש להודיע על-כך שבועיים מראש, על-מנת למנוע עיכוב במשלוח העתון למען החדש